

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobkyně: **Gordon Gekko Enterprises, s. r. o.**, IČO: 29118182
sídlem Stará louka 353/8, 360 01 Karlovy Vary
zastoupené advokátkou Mgr. Simonou Hejdovou
sídlem Tuřanka 1519/115a, 627 00 Brno

proti
žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6

za účasti osoby zúčastněné na řízení:

PIVNÍ LÁZNĚ PRAHA, s. r. o., IČO: 28889282
sídlem Žitná 658/9, 110 00 Praha 1
zastoupené advokátkou Mgr. Ing. Miladou Kürtösiovou
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 10. 6. 2020, sp. zn. O-528802, č.j. O-528802/D19104818/2019/ÚPV, č.j. O-528802/D19109845/2019/ÚPV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 11. 8. 2020 u Městského soudu v Praze (dále jen „soud“) domáhala přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „žalovaný“) ze dne 10. 6. 2020, č. j. O-528802/D19104818/2019/ÚPV, č. j. O-528802/D19109845/2019/ÚPV, sp. zn. O-528802 (dále jen „napadené rozhodnutí“), v rozsahu, v němž žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnul rozklad podaný žalobkyní a potvrdil rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „ÚPV“ nebo „Úřad“) ze dne 24. 9. 2019, sp. zn. O-528802, č. j. O-528802/D16122852/2016/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) o zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky ve znění „SPA BEERLAND“, zn. sp. O-528802, pro služby zařazené do třídy 44 mezinárodního třídění výrobků a služeb.
2. Prvostupňovým rozhodnutím rozhodl Úřad ve věci námitek podaných dne 29. 12. 2016 osobou zúčastněnou na řízení proti zápisu slovního označení ve znění „SPA BEERLAND“ do rejstříku ochranných známek, přihlášeného dne 15. 2. 2016 pod sp. zn. O-528802 a zveřejněného ve Věstníku Úřadu dne 19. 9. 2016, jehož přihlašovatelem byla žalobkyně (dále jen „ochranná známka SPA BEERLAND“), tak že námitkám podaným podle § 7 odst. 1 písm. g) [nynější písm. e) citovaného ustanovení – viz dále] zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOZ“), se zčásti vyhovuje a přihláška ochranné známky sp. zn. O-528802 se zamítá pro služby zařazené do třídy 44 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: *(44) aromaterapeutické služby, parní lázně, lázeňské a wellness služby, masáže, pivní lázně, rekondiční a regenerační služby, služby v oblasti sauny, veřejné lázně pro hygienické účely, provádění léčebných procedur spojených s koupelemi a zábaly* (dále jen „třída 44“), neboť osobě zúčastněné na řízení svědčila před podáním přihlášky ochranné známky SPA BEERLAND k tomuto označení starší práva ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. Prvostupňovým rozhodnutím Úřad dále rozhodl, že řízení o zápisu přihlášky ochranné známky SPA BEERLAND bude pokračovat pro služby zařazené do třídy 41 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: *(41) poskytování informací o možnostech rekreace, o možnostech rozptýlení a o možnostech zábavy* (dále jen „třída 41“). Pro přihlašované služby zařazené do třídy 41 tak bylo zveřejněné slovní označení SPA BEERLAND sp. zn. O-528802 postoupeno k zápisu do rejstříku ochranných známek.

II. Napadené rozhodnutí

3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně dne 11. 10. 2019 včasný rozklad, kterým napadla rozhodnutí Úřadu v rozsahu zamítnutí přihlášky ochranné známky SPA BEERLAND pro služby zařazené do třídy 44.

4. *První rozkladovou námitkou* žalobkyně tvrdila, že začala označení SPA BEERLAND užívat dříve než osoba zúčastněná na řízení, a to již od června 2011.
5. *Druhou rozkladovou námitkou* žalobkyně vytkla, že se Úřad odmítl podrobně zabývat předloženými důkazními materiály z důvodu, že se týkají jiné osoby [Ing. Martina Laciaka, zakladatele, jednatele a jediného společníka žalobkyně (dále jen „jednatel žalobkyně“)] než přihlašovatele (dále také jen „žalobkyně“) či namítajícího (dále také jen „osoba zúčastněná na řízení“). Zbývající důkazy byly posouzeny toliko jednotlivě a izolovaně, nikoli v jejich vzájemné souvislosti a ÚPV tak dle žalobkyně dospěl k neúplným a nesprávným závěrům, které se negativně promítly do právního posouzení a vedly k vydání nesprávného rozhodnutí.
6. Ve *druhé rozkladové námitce* žalobkyně uvedla, že osoba zúčastněná na řízení přiznala, že oprávnění k užívání nezapsaného označení SPA BEERLAND získala od jednatele žalobkyně na základě trojstranné Smlouvy o spolupráci ze dne 5. 10. 2012, uzavřené mezi jednatelem žalobkyně, Mgr. Krutým a Ing. Pažoutem [společníci osoby zúčastněné na řízení, zde ještě pod obchodní firmou VANILLA INTERNATIONAL, s. r. o. (dále jen „jednatelé osoby zúčastněné na řízení“)] (dále jen „smlouva o spolupráci“). Listiny předložené osobou zúčastněnou na řízení, jež měly prokazovat existenci staršího nezapsaného označení, byly datovány až po uzavření smlouvy o spolupráci, proto dle žalobkyně osoba zúčastněná na řízení označení SPA BEERLAND užívala pouze odvozeně, a tudíž se nikdy nestala a ani stát nemohla držitelem nezapsaného označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ, neboť toto právo musí vzniknout jeho držiteli originálně, tedy nezávisle na jiné ochranné známce či jiném nezapsaném označení.
7. Žalobkyně proto navrhla, aby žalovaný rozhodnutí změnil tak, že se námitky osoby zúčastněné na řízení zamítají v celém rozsahu a označení SPA BEERLAND se zapíše do rejstříku pro všechny nárokové služby.
8. K *první rozkladové námitce* žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že pro uvedené neexistuje žádný důkaz. Pouze novinový článek publikovaný dne 2. 11. 2011 „*Do dubových kádí lijí v Karlových Varech místo vřidelní vody pivo*“, předložený v rámci dokladů, obsahuje zmínku o společnosti žalobkyně, která je zde prezentována jako provozovatel pivních lázní v Karlových Varech. V článku (stejně jako ve všech ostatních dokladech) však absentuje jakýkoli údaj naznačující, že by žalobkyně užívala slovní označení SPA BEERLAND. Žalovaný konstatoval, že žalobkyně v dané souvislosti neoznačila žádný z dokladů, který by měl osvědčovat její tvrzení. Dále žalovaný uvedl, že žalobkyně nezpochybňovala dokazování konkrétními argumenty, nýbrž pouze obecným tvrzením o nekomplexnosti a nekonzistentnosti posouzení. Žalovaný dospěl k závěru, že práva žalobkyně k označení SPA BEERLAND výslovně nevyplývají z předložených dokladů, přičemž k opačnému závěru nelze dospět ani jejich kombinací. Žádný z předložených dokladů, ani smlouva o spolupráci, neupravuje nakládání s označením SPA BEERLAND.
9. Žalovaný se vypořádal s *druhou rozkladovou námitkou* konstatováním, že tvrzení žalobkyně ze smlouvy o spolupráci nevyplývá, neboť tato hovoří o dohodě tří smluvních stran na společném projektu s vymezenou spoluúčastí každé z nich. Jednatel žalobkyně měl poskytnout mj. zavedenou značku Prvních Pivních Lázní. Z uvedeného nelze dle žalovaného dovozovat, že jednatel žalobkyně disponoval právem ke slovnímu označení SPA BEERLAND a že smlouvou o spolupráci poskytl oprávnění je užívat. Smlouva o spolupráci neobsahuje úpravu práv k označení SPA BEERLAND ani způsob nakládání s nimi a rovněž

z ní nevyplývá ani právo jednatele žalobkyně či dokonce žalobkyně (která není smluvní stranou smlouvy o spolupráci) k označení SPA BEERLAND, tudíž nemůže dle žalovaného potvrzovat ani odvozený charakter tohoto práva ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení, jak tvrdí žalobkyně.

III. Žaloba

10. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 10. 6. 2020. Žalobkyně napadenému rozhodnutí vytkla nesprávné právní posouzení naplnění zákonných předpokladů námitkového důvodu, upravených v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ a zdůraznila, že pro naplnění předpokladů je třeba, aby právo užívat nezapsané označení vzniklo namítajícímu jako jeho držiteli originálně, tedy nezávisle na jiné ochranné známce či jiném nezapsaném označení. Tak tomu ale v nyní posuzovaném případě dle žalobkyně nebylo, neboť osoba zúčastněná na řízení nezačala označení SPA BEERLAND užívat originálně, nezávisle na jiné ochranné známce či jiném nezapsaném označení, ale odvozeně od označení užívaného jednatelem žalobkyně.
11. K uvedenému žalobkyně upřesnila, že pokud právo k namítanému nezapsanému označení nevzniklo originálně osobě zúčastněné na řízení a jeho držitelem je třetí osoba (která námitky nepodala – jednatel žalobkyně), pak osoba zúčastněná na řízení nebyla osobou oprávněnou námitky z důvodu upraveného v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ podat a podané námitky měl ÚPV zamítnout s tím, že přihlašované označení do zákonem chráněných starších práv namítajícího nezasahuje.
12. Žalovaný proto dle žalobkyně nepostupoval správně, když se odmítal blíže zabývat obranou žalobkyně jako přihlašovatele, založenou na tvrzení, že práva k namítanému označení svědčí třetí osobě a nikoli osobě zúčastněné na řízení a všemi důkazy předloženými žalobkyní k jeho prokázání, a to s odkazem na skutečnost, že tato třetí osoba (jedenatel žalobkyně) není účastníkem námitkového řízení a řízení o každé přihlášce ochranné známky je řízením zcela autonomním, nesouvisejícím s jinými známkovými řízeními. K tomu dále žalobkyně doplnila, že v řízeních před ÚPV vedených se stejnými účastníky (přihlašovatelem byla žalobkyně a namítající osoba zúčastněná na řízení), kdy žalobkyně argumentovala tím, že namítající je toliko odvozeným uživatelem, jelikož oprávnění k užívání vyobrazeného označení namítající získal na základě smlouvy o spolupráci od jednatele žalobkyně, rozhodl ÚPV o zamítnutí námitek.
13. Z důvodů shora uvedených žalobkyně považuje žalobou napadený výrok rozhodnutí předsedy Úřadu za nezákonný, neboť Úřad pochybil při hodnocení důkazů, a to zejména ve vztahu k důkazům předloženým žalobkyní, což mělo za následek nesprávný závěr o skutkovém stavu a jeho nesprávné právní posouzení, pokud jde o naplnění zákonných předpokladů námitkového důvodu dle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 22. 10. 2020 uvedl, že tvrzení žalobkyně, že oprávnění užívat nezapsané označení SPA BEERLAND vzniklo osobě zúčastněné na řízení odvozeně na základě smlouvy o spolupráci, považuje za neprokázané. V případě prokazování tvrzení, že užívací právo osoby zúčastněné na řízení je odvozené od práva třetí osoby (jednatele žalobkyně), leží důkazní břemeno na žalobkyni. Osoba zúčastněná na řízení totiž dostala své zákonné povinnosti dle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ a prokázala, že práva k nezapsanému označení SPA BEERLAND zákonem předpokládaným způsobem nabyla. Smlouva o

spolupráci i její následné vypovězení, obsažené ve „Sdělení k vypořádání smlouvy o spolupráci“ ze dne 2. 7. 2018, obsahuje nakládání se „značkou“ „První Pivní Lázně“, kdy jednatel žalobkyně tuto poskytuje osobě zúčastněné na řízení k užívání. Slovní spojení „Spa Beerland“ je ve smlouvě uvedeno pouze jako název společného projektu, na kterém na základě smlouvy o spolupráci smluvní strany spolupracovaly.

15. K poukazu žalobkyně na předchozí řízení se stejnými účastníky, ve kterých žalovaný rozhodl v její prospěch, žalovaný uvedl, že skutkové okolnosti případu, na základě kterých žalovaný v předchozích řízeních rozhodl, se liší od skutkových okolností, na základě kterých rozhodl v napadeném rozhodnutí a dále tyto rozdíly rozebral.
16. Žalovaný byl na základě výše uvedeného přesvědčen, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je správně, logicky a podrobně odůvodněno a bylo vydáno v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu i ZOZ, a navrhoval proto, aby žaloba byla zamítnuta.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

17. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření ze dne 8. 4. 2021 vyslovila nesouhlas s právním názorem žalobkyně a uvedla, že považuje napadené rozhodnutí za zákonné a správné. Osoba zúčastněná na řízení měla rovněž za to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí hodnotil všechny provedené důkazy úplně a správně a dospěl na základě nich ke správným skutkovým zjištěním. Dále uvedla, že existence staršího nezapsaného práva je námitkovým důvodem, a tedy relativním právem, které může být uplatněno pouze starším uživatelem k zabránění monopolizace shodného označení přihlašovaného pozdějším uživatelem. Osoba odlišná od takového staršího uživatele nezapsaného práva se takového práva vůči třetím osobám nemůže dovolávat. Žalobkyně se tak nemůže dovolávat existence práva k nezapsanému označení jednatele žalobkyně ve stávajícím řízení. Nadto, v rozhodné době jednatel žalobkyně nedisponoval žádným zapsaným právem k namítanému slovnímu označení, nemohlo být proto úmyslem žádné ze strany smlouvy o spolupráci právo uživateli k takovému označení smlouvou upravit. Ze smlouvy o spolupráci ani jiného důkazu předloženého žalobkyní nevyplývá tvrzené udělení oprávnění k užití namítaného nezapsaného označení jednatele žalobkyně ve prospěch osoby zúčastněné na řízení, a tedy odvození práva k danému označení.
18. Na závěr vyjádření osoba zúčastněná na řízení s odkazem na judikaturu NSS uvedla, že všechny podmínky aktivní legitimace k podání námitek splnila, tedy byla aktivně legitimovaná a pokud na základě těchto skutečností žalovaný odmítl zápis přihlašovaného označení jako ochranné známky žalobkyně, učinil tak v souladu se zákonem.

VI. Další podání účastníků

19. V podání ze dne 2. 6. 2021 žalobkyně opakovala argumentaci uplatněnou v žalobě a uvedla, že osoba zúčastněná na řízení začala nezapsané označení SPA BEERLAND užívat až v roce 2013, kdy jí bylo jednatelem žalobkyně umožněno využívat při provozu pivních lázní jeho know-how a jím vytvořená označení „PRVNÍ PIVNÍ LÁZNĚ“, resp. „SPA BEERLAND“. Opačný závěr, tj. že osobě zúčastněné na řízení vzniklo právo k nezapsanému označení „SPA BEERLAND“ originálně (vymyslela ho a začala užívat sama a nezávisle na jednatelem žalobkyně), tedy nezávisle na jiné ochranné známce či jiném nezapsaném označení, nemá

oporu ani v žádných konkrétních tvrzeních osoby zúčastněné na řízení a ani v důkazech, které předložila.

20. Žalobkyně proto na podané žalobě trvala a navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili (souhlas účastníků byl v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. presumován). Soud v projednávané věci vyšel z podkladů obsažených ve správním spise, které pro posouzení a rozhodnutí věci shledal dostatečnými. Správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
23. Městský soud neshledal žádné důvody pro to, aby zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení, které by bránily jeho přezkoumání v rozsahu uplatněných žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84), proto přikročil k vlastnímu přezkumu rozhodnutí v rozsahu žalobkyní uplatněných námitek.
24. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem, z veřejně přístupných databází [Databáze ochranných známek platných v České republice (ÚPV, WIPO, EUIPO)] a veřejných rejstříků (Obchodní rejstřík a Živnostenský rejstřík) zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci relevantní skutečnosti.
25. Dne 13. 5. 2009 vznikla společnost VANILLA INTERNATIONAL s.r.o. (osoba zúčastněná na řízení). Dne 22. 6. 2011 vznikla společnost Gordon Gekko Enterprises, s.r.o. (žalobkyně), jejímž jediným společníkem a jednatelem se stal Ing. Martin Laciak. Ve prospěch jednatele žalobkyně byla zapsána slovní ochranná známka 1st CZECH SPA BEERLAND (číslo přihlášky 494216, číslo zápisu 329043 s prioritou ke dni 5. 4. 2012).
26. Dne 5. 10. 2012 byla mezi Mgr. Krutým, Ing. Pažoutem (tehdejšími jednatelem společnosti VANILLA INTERNATIONAL s.r.o.) a jednatelem žalobkyně uzavřena smlouva o spolupráci na společném projektu Spa Beer Land (čl. I odst. 1 smlouvy o spolupráci). Společný projekt byl zastřešen společností VANILLA INTERNATIONAL s.r.o. (právní forma spolupráce dle čl. I odst. 1 smlouvy o spolupráci). Následně, dne 12. 11. 2012 byla změněna obchodní firma společnosti VANILLA INTERNATIONAL s.r.o. na PIVNÍ LÁZNĚ PRAHA, s.r.o. a téhož dne byl jednatel žalobkyně zapsán jako jednatel a společník osoby zúčastněné na řízení. Smlouva o spolupráci byla uzavřena na dobu neurčitou s tříměsíční výpovědní lhůtou (čl. III odst. 1 smlouvy o spolupráci); jednatel žalobkyně se mj. zavázal poskytnout do společného projektu osobě zúčastněné na řízení know – how a zavedeno značku První Pivní Lázně (čl. I odst. 2 smlouvy o spolupráci).

27. Žalobkyně podala dne 15. 2. 2016 přihlášku slovní ochranné známky ve znění: SPA BEERLAND pro třídy 41 a 44 (přihláška číslo 528802). K přihlášce uvedené ochranné známky byl následně na výzvu Úřadu doložen dne 20. 9. 2016 souhlas jednatele žalobkyně coby vlastníka starších ochranných známek [č. 329043 (kombinovaná ochranná známka ve znění 1st CZECH SPA BEERLAND) a č. 337298 s právem přednosti ze dne 5. 4. 2012] s významově shodnými prvky se zápisem označení do rejstříku ochranných známek, a to s ohledem na § 22 odst. 2 ZOZ, dle něž mohlo ke zhojení zápisné nezpůsobilosti vyplývající z kolize se starší ochrannou známkou dojít udělením písemného souhlasu vlastníka či přihlašovatele starší ochranné známky. Po zveřejnění přihlášky ochranné známky (dne 29. 9. 2016) podala dne 29. 12. 2016 proti zápisu této ochranné známky osoba zúčastněná na řízení námitky dle § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ ve znění účinném do 31. 12. 2018 [s účinností od 1. 1. 2019 je tento námitkový důvod obsažen pod písm. e) dotčeného ustanovení].
28. Osoba zúčastněná na řízení v podaných námitkách, které podložila množstvím důkazních prostředků z let 2013-2015 (např. informací o registraci doménového jména pivnilaznespabeerland.cz, jehož držitelem je osoba zúčastněná na řízení), uvedla, že je dřívějším uživatelem nezapsaného označení shodného s přihlašovanou ochrannou známkou. K námitkám osoby zúčastněné na řízení se žalobkyně vyjádřila dne 24. 2. 2017, kdy nejprve objasnila jejich vzájemný vztah a následně v reakci na shora uvedenou informaci o registraci doménového jména uvedla, že i tyto webové stránky byly převzaty z projektu jednatele žalobkyně a poukázala na jejich vizuální a obsahovou shodnost. Dále k vyjádření doložila e-mailovou komunikaci s osobou zúčastněnou na řízení vedoucí k uzavření smlouvy o spolupráci.
29. Dne 2. 7. 2018 byla spolupráce mezi Mgr. Krutým, Ing. Pažoutem a jednatelem žalobkyně v rámci společného projektu na základě smlouvy o spolupráci ukončena sdělením jednatele žalobkyně, že smlouva byla ukončena splněním, neboť šlo o smlouvu projektovou a došlo k naplnění účelu (tj. zprovoznění pivních lázní v Praze). Jednatel žalobkyně ve sdělení rovněž uvedl, že byl zbylými dvěma smluvními stranami (tj. zbývajících dvěma jednatelemi osoby zúčastněné na řízení) odvolán z funkce jednatele osoby zúčastněné na řízení. Dne 18. 1. 2018 (takto je datován zápis z jednání) proběhlo jednání mezi stranami smlouvy o spolupráci, kdy jednatel žalobkyně vyjádřil nesouhlas s převodem ochranné známky a loga Spa Beerland na osobu zúčastněnou na řízení, a s použitím loga ORIGINAL BEER SPA pro obchodní činnost osoby zúčastněné na řízení. Následně jednatel žalobkyně nabídl k prodeji svůj podíl na osobě zúčastněné na řízení.
30. Dne 22. 10. 2018 byly Úřadu doručeny připomínky k zápisné způsobilosti, jejichž předkladatelem byla osoba zúčastněná na řízení. Připomínky byly založeny na § 4 písm. b), c), d), f), m) ZOZ [ustanovení § 4 písm. m) bylo s účinností ode dne 1. 1. 2019 zrušeno], tedy že přihlašovaná ochranná známka nemá rozlišovací způsobilost; je tvořena výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v obchodě k určení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služeb nebo k označení jiných jejich vlastností; je tvořena výlučně označeními nebo údaji, jež se staly obvyklými v běžném jazyce nebo v poctivých a zavedených obchodních zvyklostech; je v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy, a je zjevné, že přihláška ochranné známky nebyla podána v dobré víře. Dále poskytla osoba zúčastněná na řízení výklad jednotlivých shora uvedených důvodů spolu s příklady jejich aplikace Úřadu a došla k závěru, že přihlašovaná ochranná známka žalobkyně nemá zápisnou způsobilost. Osoba zúčastněná na řízení zaslala dne 9. 11. 2018 Úřadu rovněž vyjádření k vyjádření žalobkyně

k námitkám, ve kterém správním orgánu objasnila, že přihlašovatel (žalobkyně) a jednatel žalobkyně jsou dvě odlišné osoby a že je nezbytné je důsledně rozlišovat, popsala a vysvětlila jednotlivé vzájemné vztahy, dosavadní vývoj věci a uzavřela, že žalobkyně jednala ve zlé víře.

31. Následovalo vyjádření žalobkyně (k připomínkám osoby zúčastněné na řízení) doručené Úřadu dne 4. 12. 2018, ve kterém žalobkyně uvedla, že absolutní důvod zápisné nezpůsobilosti dle § 4 ZOZ Úřad již přezkoumal v rámci věcného přezkumu. Následně se vyjádřila k jednotlivým připomínkovým důvodům osoby zúčastněné na řízení. Téhož dne podala žalobkyně Úřadu rovněž doplnění vyjádření přihlašovatele k námitkám.
32. Dne 5. 12. 2018 bylo vydáno první prvostupňové rozhodnutí Úřadu, č. j. O-528802/D16122852/2016/ÚPV, zn. sp. O-528802 (dále jen „první prvostupňové rozhodnutí“), kterým byly námitky osoby zúčastněné na řízení zamítnuty pro nedostatek aktivní legitimace dle § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ [nynější ustanovení § 7 odst. 1 písm. e)]. Následně sdělil Úřad dne 20. 12. 2018 výsledek posouzení připomínek osoby zúčastněné na řízení, které shledal nedůvodnými.
33. Dne 7. 1. 2019 byl Úřadu doručen rozklad osoby zúčastněné na řízení k prvnímu prvostupňovému rozhodnutí (doplněný v zákonné lhůtě dne 7. 2. 2019) a dne 31. 1. 2019 byl Úřadu doručen rovněž rozklad proti sdělení výsledku posouzení připomínek ze dne 20. 12. 2018 (ke kterému bylo osobě zúčastněné na řízení oznámeno, že proti tomuto sdělení není rozklad přípustný). Následovalo vyjádření přihlašovatele k rozkladu, přičemž následně rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. O-528802/D19003741/2019, zn. sp. O-528802 (dále jen „první druhostupňové rozhodnutí“) bylo první prvostupňové rozhodnutí zrušeno a věc byla Úřadu vrácena k dalšímu řízení. Po dalším vyjádření osoby zúčastněné na řízení ze dne 16. 8. 2019 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí (dne 24. 9. 2019), jak je uvedeno shora v bodu 2. tohoto rozsudku.
34. Chronologicky následovalo podání přihlášky totožné slovní ochranné známky SPA BEERLAND jednatelům žalobkyně s prioritou ke dni 13. 12. 2019 (číslo přihlášky 560542, číslo zápisu 387730 pro třídy 3, 35, 39, 41, 43, 44), která byla do rejstříku ochranných známek následně zapsána.
35. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
36. Dle 7 odst. 1 písm. e) ZOZ „[p]řihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námitky“) uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení užívaného v obchodním styku, který přede dnem podání přihlášky nabyt práva k nezapsanému nebo jinému označení užívanému v obchodním styku, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti přihlašovaného označení s nezapsaným nebo jiným označením a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se tato označení vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace.“
37. Dle § 26 odst. 3 ZOZ „[z]jistí-li Úřad, že přihlašované označení nezasahuje do zákonem chráněných starších práv namítajícího uvedených v § 7, námitky zamítne.“
38. Dle § 26 odst. 4 ZOZ „[z]jistí-li Úřad, že přihlašované označení zasahuje do zákonem chráněných starších práv namítajícího uvedených v § 7, přihlášku zamítne. Existuje-li důvod zamítnutí přihlášky pouze ve vztahu k některým z výrobků nebo služeb, Úřad přihlášku zamítne pouze pro tyto výrobky nebo služby.“

39. Dle § 45 odst. 2 ZOZ „[v] řízení zahájeném na návrh Úřad rozhoduje v rozsahu podání účastníků a na základě důkazů účastníky označených.“
40. Na úvod samotného přezkumu soud považuje za vhodné poznamenat, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobkyně, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby tak v zásadě předurčuje i obsah a rozsah soudního přezkumu. Soud není oprávněn (a tím méně povinen) za žalobkyni domýšlet či dotvářet žalobní námitky z vlastní iniciativy. Takový postup soudu by popíral uplatnění dispoziční zásady a zasahoval by do principu rovnosti účastníků řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2021, č. j. 1As 475/2020-37).
41. Podstatou projednávané věci je posouzení právní otázky naplnění relativního důvodu zápisné nezpůsobilosti přihlašované ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ a tedy i aktivní legitimace a tvrzený zásah do starších práv osoby zúčastněné na řízení, coby uživatele nezapsaného označení, užívaného v obchodním styku, k němuž měla osoba zúčastněná na řízení nabýt právo před podáním přihlášky ochranné známky.
42. Ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ jednoznačně definuje, že namítající (zde osoba zúčastněná na řízení) musí být uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení, k němuž nabyt práva přede dnem podáním přihlášky a které (on sám) užívá v obchodním styku, přičemž se musí jednat o označení, jež se vztahuje na shodné nebo podobné výrobky či služby jako označení uvedené v (napadené) přihlášce.
43. Je třeba předeslat, že námitky proti přihlášce ochranné známky zveřejněné dle výpisu z rejstříku dne 29. 9. 2016, byly podány dne 29. 12. 2016 na základě § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ ve znění účinném do 31. 12. 2018. Z čl. II. bodu 3 zákona č. 286/2018 Sb., kterým se mění ZOZ a další zákony přitom vyplývá, že „[b]yly-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podány námitky proti zápisu ochranné známky do rejstříku, posuzují se podle zákona č. 441/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona“. Platí tedy, že přestože byly námitky proti zápisu ochranné známky do rejstříku podány do 31. 12. 2018, posuzují se podle ZOZ ve znění účinném od 1. 1. 2019. Námitky podané dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ ve znění účinném do 31. 12. 2018 proto bylo v daném případě třeba posoudit jako námitky podané podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ ve znění účinném od 1. 1. 2019.
44. Ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ představuje transpozici úpravy obsažené v právu Evropské unie [původně směrnice č. 89/104/EHS, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách, posléze směrnice č. 2008/95/ES, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách, resp. aktuálně účinná směrnice č. 2015/2436/EU (dále jen „směrnice“), kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách]. Současné nelze přehlédnout, že ochrana národních ochranných známek v členských státech Evropské unie existuje souběžně s ochranou známek Evropské unie, jež je aktuálně upravena nařízením č. 2017/1001, o ochranné známce Evropské unie.
45. Správní soudy přitom ve své rozhodovací praxi přísně vycházejí z eurokonformního výkladu relevantních hmotněprávních pojmů známkového práva a reflektují účel vymezený v harmonizačních směrnici, přičemž v nich stanovená pravidla vykládají v souladu s rozhodovací praxí SDEU. Výklad vnitrostátního známkového práva tak ovlivňují judikatorní závěry SDEU interpretující obsahově podobné či shodné instituty upravené v právních předpisech známkového práva EU.

46. Nejinak je tomu i v otázce neurčitých právních pojmů, s nimiž pracuje § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. (nezapsané označení; užívání v obchodním styku; podobnost označení; podobnost zboží/služeb; pravděpodobnost záměny; pravděpodobnost asociace), a to v návaznosti na ustanovení čl. 5 odst. 4 písm. a) směrnice, které předvídá, že „[č]lenský stát může stanovit, že se ochranná známka nezapíše, a je-li zapsána, může být prohlášena za neplatnou, pokud a v rozsahu, v němž přede dnem podání přihlášky pozdější ochranné známky nebo dnem vzniku práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce pozdější ochranné známky byla nabyta práva k nezapsané ochranné známce nebo jinému označení užívanému v obchodním styku a tato nezapsaná ochranná známka nebo jiné označení dává svému vlastníkovvi právo zakázat užívání pozdější ochranné známky“.
47. Již ze shora citovaného ustanovení ZOZ plyne, že uživatel nezapsaného označení, tj. označení, jež není formálně chráněno a k němuž nabyt jeho uživatel právo samotným jeho užíváním v obchodním styku (či jiného označení užívaného v obchodním styku – typicky obchodní firma, doména), může zabránit zápisu přihlašované ochranné známky do rejstříku ochranných známek, jsou-li v konkrétním případě naplněny tyto podmínky:
- (i.) uživatel nabyt právo k nezapsanému označení přede dnem podání přihlášky (před datem priority – srov. § 20 ZOZ);
 - (ii.) označení je shodné nebo podobné s přihlašovanou ochrannou známkou;
 - (iii.) označení je užíváno v obchodním styku pro výrobky nebo služby stejné nebo podobné, pro něž je přihlašována napadená ochranná známka;
 - (iv.) označení nemá pouze místní dosah;
 - (v.) v důsledku uvedeného je dána pravděpodobnost záměny (pravděpodobnost asociace) [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2013, č.j. 7 As 140/2012 - 28; pozn. přestože se některé z rozhodnutí správních soudů vztahovaly k dříve účinnému ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ ve znění účinném do 31. 12. 2018, jsou v nich vyslovené závěry, na něž zdejší soud v tomto rozsudku odkazuje, použitelné i ve vztahu k § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ ve znění účinném od 1. 1. 2019].
48. Další klíčovou, judikaturou dovozenou, nicméně zcela samozřejmou podmínkou, je přitom předpoklad, aby takové nezapsané označení užívané v obchodním styku splňovalo obecnou podmínku rozlišovací způsobilosti, tedy způsobilosti odlišit zboží nebo služby jednoho výrobce od zboží nebo služeb výrobce jiného. Ochrana nezapsanému označení tak může být poskytnuta tam, kde se užíváním v obchodním styku stalo toto označení příznačným pro něj, resp. pro jím produkováné výrobky či jím poskytované služby. I právní ochrana nezapsaného označení totiž musí být poskytována s vědomím klíčové funkce ochranné známky, kterou je zajistit identitu obchodního původu takto označeného výrobku či služby (v tomto směru srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2008, č.j. 1 As 22/2008 - 100, či ze dne 6. 11. 2014, č.j. 9 As 108/2014 - 29; k tomu rovněž podrobněji níže).
49. Soudy přitom ustáleně judikují, že je to namítající, kdo je povinen prokázat (nese v daném směru důkazní břemeno), že je uživatelem nezapsaného nebo jiného označení v obchodním styku, k němuž nabyt práva ještě přede dnem podání přihlášky, které je shodné s přihlašovaným označením (přihlašovanou ochrannou známkou) nebo je mu podobné, a že označení je užíváno pro stejné nebo podobné výrobky či služby, pro které je přihláška napadené ochranné známky podána.

50. Osobou uživatele je třeba rozumět toho, kdo své výrobky nebo služby pod tímto označením vyrábí nebo poskytuje, a v důsledku toho se toto označení pro něho a jeho výrobky vžilo (získalo rozlišovací způsobilost), za podmínky, že nemá pouze místní dosah (viz dále). Pokud jde o podmínku užívání v obchodním styku, je se zřetelem k výše uvedenému třeba doložit skutečné užívání v obchodním styku v období před podáním přihlášky napadené ochranné známky, a to v rozsahu umožňujícím závěr, že by přihlašovaná ochranná známka mohla zasáhnout do starších práv namítajícího.
51. Co se týče relevantního období, namítající je tedy povinen prokázat, že k užívání došlo před vznikem práva přednosti. Není dostačující pouhé nabytí práv k označení, nýbrž jeho skutečné užívání před vznikem práva přednosti (k tomu srov. rozsudek SDEU ze dne 29. 3. 2011 ve věci C-96/09, Anheuser-Bush proti Budějovický Budvar, body 166 až 168). SDEU přitom v naposledy uvedeném rozsudku k časové podmínce výslovně zdůraznil, že *„[z]ejména s ohledem na značnou dobu, která může uplynout mezi podáním přihlášky a jejím zveřejněním, může použití tohoto kritéria lépe zaručit, že uváděné užívání dotčeného označení je skutečným užíváním, a nikoliv jednáním, jehož účelem je pouze zabránit zápisu nové ochranné známky. Kromě toho užívání dotčeného označení výlučně nebo převážně během doby mezi podáním přihlášky ochranné známky Společenství a zveřejněním této přihlášky není obecně dostatečné k prokázání, že toto označení je předmětem užívání v obchodním styku prokazujícího, že má dostatečný význam“*.
52. Z uvedeného se rovněž podává, že namítající je povinen prokázat užívání v určitém nezbytném rozsahu a intenzitě. Význam užívání přitom nesmí být toliko místní (typicky vývěsní štít na provozovně v lokalitě). Je třeba tak zohlednit nejen územní (zeměpisný) dosah, ale i hospodářský rozměr významu označení, představovaný souhrnem všech úkonů spojených s užíváním takového označení v kombinaci s délkou časového období, jakož i četnost těchto úkonů s ohledem na okruh příjemců, mezi nimiž se dotčené označení stalo známým, tedy získalo rozlišovací způsobilost (k tomu srov. dále rozsudek SDEU ze dne 29. 3. 2011 ve věci C-96/09, Anheuser-Bush proti Budějovický Budvar, body 158 až 159 a rozsudky Tribunálu ze dne 24. 3. 2009 ve spojených věcech T-318/06 až T-321/06, GENERAL OPTICA, body 36 až 37, či ze dne 30. 9. 2010 ve věci T-534/08, GRANUFlex, bod 19). Tribunál v tomto směru v odkazovaném rozsudku ve věci GENERAL OPTICA uzavřel, že *„[t]oto posouzení vyžaduje zohlednit zaprvé zeměpisný rozměr významu označení, to znamená území, na kterém je užíváno k označení hospodářské činnosti svého majitele, jak to vyplývá z doslovného výkladu čl. 8 odst. 4 nařízení č. 40/94. Zadruhé je třeba zohlednit hospodářský rozměr významu označení, který je posuzován s ohledem na dobu, po kterou plnilo svou funkci v obchodním styku, a na intenzitu jeho užívání s ohledem na okruh příjemců, mezi nimiž se dotčené označení stalo známým jakožto rozlišovací prvek, a sice spotřebitele, soutěžitele, případně dodavatele, nebo také s ohledem na šíření označení, například prostřednictvím reklamy nebo na internetu. Relevanci přezkumu hospodářského rozměru lze pochopit prostřednictvím teleologického výkladu podmínky týkající se významu uplatněného označení. Jak již bylo konstatováno v bodě 36 výše, cílem této podmínky je omezit možnosti kolizí na ty, které mohou existovat s označeními, která jsou skutečně významná. Za účelem prokázání skutečného a reálného významu uplatněného označení na dotčeném území je tedy třeba neomezovat se na čistě formální posouzení, ale přezkoumávat dopad tohoto označení na dotčeném území poté, co bylo použito jako rozlišovací prvek“*.
53. V konkrétním případě tedy musí namítající doložit déletrvající nepřerušované užívání v rozsahu umožňujícím učinit závěr, že se nezapsané označení stalo známým jakožto

rozlišovací prvek právě pro namítajícího, resp. jeho výrobky či služby, a pro něj příznačným. Soudy v tomto směru výslovně akcentovaly, že namítající musí prokázat, že v důsledku užívání se toto nezapsané označení stalo pro jeho uživatele a pro jeho výrobky či služby příznačným, a nemá pouze místní dosah (k tomu srov. shora připomínaný rozsudek ze dne 6. 11. 2014, čj. 9 As 108/2014 - 29).

54. Jak připomíná kasační soud v rozsudku ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 As 265/2016 - 39, tyto závěry sdílí i relevantní doktrína [Komentář Práva na označení a jejich vymáhání, Horáček, R.; Biskupová, E.; De Korver, Z. Práva na označení a jejich vymáhání (zákon o ochranných známkách, zákon o ochraně označení původu a zeměpisných označení a zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví). Komentář. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 80]: *„stanoví jako podmínku odmítnutí zápisu, že namítající prokáže, že disponuje právem takové kvality, že mu musí být poskytnuta ochrana před zásahem do tohoto práva zápisem později přihlášené ochranné známky. Nepostačí, že namítající byl jedním z mnoha, kdo jsou oprávněni toto označení užívat, a musí jít o označení pro uživatele příznačné, které umožňuje jeho identifikaci, resp. jeho výrobků. K rozsahu užívání tentýž komentář na s. 78 uvádí, že by mělo jít o déletrvající a kontinuální užívání namítaného označení přede dnem podání napadené přihlášky. Zákon nestanoví konkrétní vymezení doby užívání, ponechává na Úřadu, aby intenzitu užívání vyhodnotil ve světle všech zjištěných skutečností“.*
55. Výše uvedené podmínky jsou stanoveny kumulativně a musí být proto splněny současně. V opačném případě nemůže být uživateli nezapsaného označení ve smyslu tohoto ustanovení ochrana přiznána.
56. Soud následně aplikoval shora uvedené kumulativní podmínky pro úspěšné uplatnění námitek dle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ na nyní projednávanou věc. Osoba zúčastněná na řízení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ uplatňovala nezapsané slovní označení ve znění „SPA BEERLAND“, neboť konstatovala, že je uživatelem nezapsaného označení, které je s přihlašovaným označením shodné, a to pro shodné výrobky a služby s produkty a službami, pro které je žalobkyní nárokován zápis dotčeného označení. Dále uvedla, že je rovněž oprávněným uživatelem loga obsahujícího slovní spojení „SPA BEERLAND“, neboť je užívá na základě společného projektu vytvořeného v roce 2012 jejími společníky/jednateli pro její podnikání. První podmínka (tj. nabytí práva k nezapsanému označení namítajícím přede dnem podání přihlášky přihlašované ochranné známky) byla dle názoru soudu naplněna. Žalobkyně podala přihlášku ochranné známky SPA BEERLAND dne 15. 2. 2016. Z důkazů, jež jsou obsahem správního spisu, není sporu, že osoba zúčastněná na řízení užívala označení SPA BEERLAND od roku 2013, což je doloženo množstvím reklamních materiálů, článků, obsahem webových stránek a dalších datovaných podkladů ve správním spise obsažených (viz důkazy označené na straně 15 až 21 prvostupňového rozhodnutí; z nich zejména důkazy č. 1, 2, 3, 4, 9, 10, 12, 13 až 16 a 19 až 23 svědčící o přípravách osoby zúčastněné na řízení na zahájení provozu pivních lázní o názvu „SPA BEERLAND“ a související mediální kampani a důkazy č. 5, 6, 24 svědčící o faktickém užití namítaného označení „SPA BEERLAND“ ve vztahu ke spotřebitelské veřejnosti). Osoba zúčastněná na řízení začala již v roce 2012 na základě smlouvy o spolupráci přípravu k provozování lázeňských a wellness služeb v Praze, a to jak pod namítaným nezapsaným označením SPA BEERLAND (viz společný projekt s názvem Spa Beer Land, obsahující namítané slovní spojení), tak i v kombinovaných podobách (tj. ve spojení s různými barevnými obrazovými či grafickými prvky nebo se zeměpisným označením „Prague“). K uvedenému je nezbytné připomenout, že pro danou věc není rozhodné, zda jednatel žalobkyně byl v uvedené době

jednatelům osoby zúčastněné na řízení, neboť žalobkyně – právnická osoba a jednatel žalobkyně – osoba fyzická, jsou dvěma odlišnými právními subjekty a jednatel žalobkyně není a nebyl účastníkem správního řízení v soudem nyní projednávané věci (uvedené je nutné mít na paměti rovněž při posouzení dalších podmínek rozebraných níže). Není tudíž ani rozhodné, že jednatel žalobkyně byl vlastníkem prioritně starších ochranných známek se shodnými slovními prvky „SPA BEERLAND“, neboť jednotlivá řízení o přihláškách ochranných známek probíhají samostatně. Jednatelům žalobkyně udělený písemný souhlas se zápisem napadené ochranné známky do rejstříku ochranných známek neměl jiný význam než z hlediska tzv. věcného průzkumu, kdy na jeho základě Úřad z moci úřední nepřistoupil k zamítnutí přihlášky ochranné známky v rozsahu shodných výrobků nebo služeb se starší ochrannou známkou jiného vlastníka a došlo tak ke zhojení zápisné nezpůsobilosti vyplývající z kolize se starší ochrannou známkou. Úřad i žalovaný nepochybili, pokud vzali za neprokázané tvrzení žalobkyně, dle kterého začala označení „SPA BEERLAND“ užívat od června 2011 (tj. dříve než osoba zúčastněná na řízení), neboť toto tvrzení nebylo ze strany žalobkyně podpořeno žádným důkazem. V dokladech předložených žalobkyní, včetně novinového článku „Do dubových kádí lijí v Karlových Varech místo vřidelní vody pivo“ (doklad č. 37), abscentuje totiž jakýkoli údaj naznačující, že by žalobkyně užívala slovní označení „SPA BEERLAND“. Správní orgány rovněž zcela odpovídajícím způsobem hodnotili žalobkyní předložený důkaz „smlouva o spolupráci“, z jehož obsahu skutečně nikterak nevyplyvá, že by právo k nezapsanému označení bylo odvozené z práva jednatele žalobkyně, tedy že by jednatel žalobkyně disponoval právem ke slovnímu označení „SPA BEERLAND“ a že smlouvou o spolupráci poskytl osobě zúčastněné na řízení oprávnění slovní označení „SPA BEERLAND“ užívat. První podmínka byla proto naplněna.

57. O naplnění druhé a třetí podmínky není rovněž pochybností, neboť přihlašovaná ochranná známka je zcela shodná s formami označení užívanými osobou zúčastněnou na řízení ze všech sledovaných hledisek (tj. fonetického, sémantického a vizuálního) a označení je rovněž užíváno v obchodním styku pro výrobky nebo služby stejné nebo podobné, pro něž je přihlašována napadená ochranná známka (tyto jsou v položce „lázeňské a wellness služby“ zcela shodné, přičemž ostatní služby přihlašované ve třídě 44 lze pod namítané „lázeňské a wellness služby“ podřadit)). Třetí podmínka je ostatně dána již samotnou podstatou projednávané věci, kdy jednatel žalobkyně na základě smlouvy o spolupráci vložil know-how zavedených pivních lázní do společného projektu SPA BEERLAND osoby zúčastněné na řízení, kdy její činností je provozování lázeňských a wellness služeb v pivních lázních. Jde tedy o stejné služby, pro které požadovala žalobkyně zapsání ochranné známky pro služby ve třídě 44. Uvedeným je naplněna i pátá podmínka, neboť jde o shodné označení pro shodné služby, a pro spotřebitele by toto nezapsané označení osoby zúčastněné na řízení a přihlašovaná ochranná známka žalobkyně byly ze zcela logických důvodů vnímány jako totožné.
58. Ze správního spisu soud rovněž shledal, že nezapsané označení osoby zúčastněné na řízení nemá pouze místní dosah, kdy je z důkazů doložených v průběhu správního řízení jak osobou zúčastněnou na řízení, tak žalobkyní, zřejmé, že jde o zavedené označení. Intenzita nezapsaného označení je dána jak na úrovni územní, tak i na úrovni hospodářské, kdy jsou pivní lázně vyhledávanou aktivitou, což bylo doloženo fakturami a účtenkami z doby přede dnem podání přihlášky ochranné známky žalobkyní. Ve zbytku soud poznamenává, že námitky obsažené v žalobě již byly žalobkyní uplatněny jak ve vyjádření k námitkám osoby zúčastněné na řízení, tak posléze i v rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí, přičemž Úřad i žalovaný se s argumentací žalobkyně k námitkám i s rozkladovými body řádně a komplexně

vypořádali v odůvodnění obou správních rozhodnutí. Jelikož soud považuje uvedené vypořádání námitek ze strany správních orgánů obou stupňů za věcně správné, zákonné a vyčerpávající, ve zbytku na ně odkazuje, neboť smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 3. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47, a ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8 Azs 71/2014-49). Tuto praxi aproboval i Evropský soud pro lidská práva ve věci Helle proti Finsku (rozhodnutí ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59 - 60), jakož i Ústavní soud (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 7. 2011, sp.zn. II. ÚS 752/10, a usnesení téhož soudu ze dne 6. 6. 2013, sp.zn. II. ÚS 2454/12, usnesení ze dne 4. 7. 2012, sp.zn. III. ÚS 1972/12, usnesení ze dne 14. 10. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2266/12, ze dne 15. 10. 2013, sp.zn. IV. ÚS 3391/12 atd.).

59. K problematice totožného obsahu odvolání (zde analogicky použito pro rozklad) se okrajově vyjádřil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 10. 2. 2021, č. j. 10 Ads 393/2020-44, ve kterém konstatoval, že *„žaloba napadá rozhodnutí žalovaného, nikoliv rozhodnutí inspektorátu jako správního orgánu I. stupně. [...] Stěžovatelka měla v žalobě srozumitelně a konkrétně vysvětlit, v čem je rozhodnutí žalovaného nesprávné, s jakými odvolacími argumenty se žalovaný nevypořádal, jaké konkrétní důkazy vyhodnotil nesprávně a proč, kterou část svědecké výpovědi dezinterpretoval, kterou část opominul atd.“*
60. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře (rozsudek č. j. 7 Afs 440/2018 - 63 ze dne 23. 4. 2020) rovněž zdůraznil, *„že žalobní body mají primárně směřovat proti napadenému rozhodnutí (tj. rozhodnutí o odvolání) a jeho důvodům. Pokud odvolací orgán uplatněné námitky dostatečně vypořádá a žalobce je v žalobě pouze zopakuje, aniž by na důvody rozhodnutí o odvolání reagoval, podstatně tím snižuje své šance na úspěch, neboť soud za něj nemůže domýšlet další argumenty. [...] Soud se poté musí věnovat žalobcem uváděným skutečnostem pouze v míře jejich obecnosti“*.
61. V projednávané věci tak městský soud nepřisvědčil žádné z žalobkyní uplatněných námitek. Správní orgány ve skutkovém a právním posouzení věci nepochybily, shromáždily dostatečné podklady ke svým závěrům, podrobně s nimi pracovaly a svá zjištění skutkově i po právní stránce náležitě zhodnotily. Žalovaný se vypořádal se všemi žalobkyní uvedenými rozkladovými námitkami a napadené rozhodnutí řádným a zcela dostačujícím způsobem odůvodnil.

VIII. Závěr a náklady řízení

62. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
63. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.
64. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. dubna 2023

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu